

колене, от там те се търкулнали към брегът и изчезнали на морското джно.

— Няма ли някой от вас да иззади моите сълзи от морското джно? — попитал великана.

Отговорили му всички:

— Не, никой от нас не ще може да стигне до твоите сълзи.

— Този, който ги извади, ще бъде богато награден, — казал великана.

Дочул това гарвана, заграчил и хвръкнал към морето, но не можал да извади сълзите. Тогава се гурнала в морето белокрилата чайка, събрала сълзите и ги донесла на великана. Но тези сълзи били станали на прекрасни бисери.

Преведе Б. Герцович

Едно ново училище

В Германия има нови трудови училища. В тях учениците работят сами и чрез работата изучават всичко. В тия училища има и българчета. По-долу даваме изводки из писмата на едно българче, ученик в едно такова трудово училище.

„Нашето училище е разположено сред разкошна гора в планината Район при града Фулда.

Училището е далеч 5 км. от гарата. На гарата ме посрещнаха и заведоха с кабриолет в училището. При-